

Downloaded via the EU tax law app / web

62017CJ0154

TIESAS SPRIEDUMS (desmit? pal?ta)

2018. gada 11. j?lij? (*1)

L?gums sniegt prejudici?lu nol?mumu – Nodok?i – Pievienot?s v?rt?bas nodoklis – Direkt?va 2006/112/EK – 311. panta 1. punkta 1) apakšpunkts – ?pašs rež?ms lietot?m prec?m – J?dziens “lietotas preces” – Preces, kuras satur d?rgmet?lus vai d?rgakme?us un kuras tirgot?js p?rdod t?l?k – Min?to pre?u p?rveidošana p?c p?rdošanas – D?rgmet?lu vai d?rgakme?u ieg?šana – J?dziens “d?rgmet?li vai d?rgakme?i”

Lieta C?154/17

par l?gumu sniegt prejudici?lu nol?mumu atbilstoši LESD 267. pantam, kuru Augst?k? tiesa (Latvija) iesniedza ar l?mumu, kas pie?emts 2017. gada 21. mart? un kas Ties? re?istr?ts 2017. gada 27. mart?, tiesved?b?

SIA “E LATS”

pret

Valsts ie??mumu dienestu.

TIESA (desmit? pal?ta)

š?d? sast?v?: pal?tas priekšs?d?t?js E. Levits, tiesneši E. Borgs Bartets [A. Borg Barthet] un F. Biltšens [F. Biltgen] (referents),

?ener?ladvok?ts: M. Bobeks [M. Bobek],

sekret?rs: M. Aleksejevs [M. Aleksejev], administrators,

?emot v?r? rakstveida procesu un 2018. gada 25. janv?ra tiesas s?di,

?emot v?r? apsv?rumus, ko sniedza:

–

SIA “E LATS” v?rd? – ?. Podvinska, advok?te, un J. Lagzdi?š, advok?ts,

–

Latvijas vald?bas v?rd? – I. Kucina un J. Davidovi?a, p?rst?ves,

–

Eiropas Komisijas v?rd? – L. Lozano Palacios un E. Kalni?š, p?rst?vji,

noklaus?jusies ?ener?ladvok?ta secin?jumus 2018. gada 10. apr??a tiesas s?d?,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1

Līgums sniegt prejudiciālu nolikumu ir par to, kā interpretēt Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopīgo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV 2006, L 347, 1. lpp.; turpmāk tekstā – “PVN direktīva”) 311. panta 1. punkta 1) apakšpunktu.

2

Šis līgums ir iesniegts tiesvedībā starp SIA “E LATS” (turpmāk tekstā – “E LATS”) un Valsts ieņēmumu dienestu (nodokļu iestāde, Latvija) saistībā ar pievienotās vērtības nodokļa (PVN) samaksu un, konkrēti, peļņas daļas aplikšanas ar nodokli režīma piemērojamību to prešu pārdošanai, kuru sastāvā it īpaši ir zelts, sudrabs un dārgakmeņi.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

3

PVN direktīvas preambulas 51. apsvērumā ir noteikts:

“Ir lietderīgi pieņemt Kopienas nodokļa sistēmu, kas piemērojama lietotām precēm, mēkslas darbiem, senlietēm un kolekciju priekšmetiem, lai izvairītos no nodokļu dubults uzlikšanas un konkurences izkropojumiem attiecībā uz nodokļa maksātājiem.”

4

Saskaņā ar šīs direktīvas 1. panta 2. punktu:

“Kopējās PVN sistēmas princips ir piemērot precēm un pakalpojumiem vispārēju nodokli par patēriņu, kas būtu tieši proporcionāls prešu un pakalpojumu cenai neatkarīgi no darījumu skaita, kas veikti ražošanas un izplatīšanas procesā pirms stadijas, kurā uzlied nodokli.

Par katru darījumu PVN, ko aprēķina no prešu vai pakalpojumu cenām pāc attiecīgajām precēm vai pakalpojumiem piemērojamas likmes, uzlied pāc tam, kad atskaitīts dažādam izmaksu sastāvā m tieši piemērotais PVN.

[..]”

5

PVN direktīvas XII sadaļā “īpaši režīmi” ir iekļauta 4. nodaļa “īpašs režīms lietotām precēm, mēkslas darbiem, kolekciju priekšmetiem un senlietēm”, kuru veido šīs direktīvas 311.–343. pants.

6

Atbilstoši PVN direktīvas 311. panta 1. punkta 1) un 5) apakšpunktam:

“Šajā nodaļā, neskarot citus Kopienas noteikumus, piemēro šādas definīcijas:

1)

“lietotas preces” ir materiāls kustams objekts, kas ir derīgs turpmākai lietošanai vai nu bez pārveidojumiem, vai pēc remonta un kas nav mākslas darbi, kolekciju priekšmeti vai senlietas un nav ar dārgmetāli vai dārgakmeņi, kā tos definējušas dalībvalstis;

[..]

5)

“tirgotājs, kas ir nodokļa maksātājs” ir jebkurš nodokļa maksātājs, kas, veicot saimniecisko darbību un ar nolūku tīlāk pārdot, pārkt vai izmanto savas saimnieciskās darbības vajadzībām vai importēt lietotas preces, mākslas darbus, kolekciju priekšmetus vai senlietas, neatkarīgi no tā, vai šis nodokļa maksātājs rīkojas savas vai kādas citas personas interesēs saskaņā ar līgumu, kas par pirkšanu vai pārdošanu paredz maksāt komisijas maksu.”

Latvijas Republikas tiesību normas

7

Ar Pievienotās vērtības nodokļa likuma (turpmāk tekstā – “PVN likums”) 138. pantu Latvijā ir noteikts objekts PVN režīms, kas piemērojams darbiem ar lietotām mantām, mākslas darbiem, kolekciju priekšmetiem un senlietām, un ar šo tiesību normu ir jānodrošina objekts PVN režīma, kas tostarp paredzēts PVN direktīvas 311. pantā, transponēšana valsts tiesībās.

8

Latvijas likumdevējs ir definējis lietotas mantas kā ērmeniskas lietas, kas ir lietotas un derīgas turpmākai lietošanai tādā pašā veidā bez pārveidojumiem vai pēc labošanas un kas nav mākslas darbi, kolekciju priekšmeti vai senlietas, kā arī nav dārgmetāli vai dārgakmeņi. Lietotu mantu jādzien tomēr ietilpst dārgmetālu vai dārgakmeņu izstrādājumi, ja tos piegādājis vai nodevis tirgotājam pārdošanai PVN likuma 138. panta ceturtajā daļā minētais pārdevējs.

9

Atbilstoši Ministru kabineta 2013. gada 3. janvāra noteikumu Nr. 17 “Pievienotās vērtības nodokļa likuma normu piemērošanas kārtība un atsevišķas prasības pievienotās vērtības nodokļa maksāšanai un administrāšanai” 183. un 184. punktam par dārgmetālu un dārgakmeņu izstrādājumiem ir uzskatāmi izstrādājumi, kuri atbilst Kombinētās nomenklatūras 71., 82., 83., 90. vai 96. grupai tās redakcijā, kas bija spēkā faktiski apstākļu rašanās laikā. Šīs grupas tostarp ietver gredzenus, rokassprādzes, kaklarotas, brošas, auskarus, pulksteņus un piekariņus.

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

10

E LATS ir uzņēmumsabiedrība un PVN maksātāja. Tā veic aizdevumu izsniegšanu privātpersonām, kas nav PVN maksātāji, pret to, ko veido dārgmetāli un izstrādājumi, kuru sastāvā ir zelts un/vai sudrabs, piemēram, dārgakmeņi, kuloni, gredzeni, laulību gredzeni, galda piederumi vai zobu materiāli.

11

Neizpirktās vērtības, sašrotas pēc to provēzijas un dārgmetāla, E LATS tīlāk pārdeva citiem

komersantiem – ar PVN apliekamām personām. Šajos darījumos tie piemēroja pašo PVN režīmu un maksāja PVN vienīgi par dārgmetālu izstrādājumu iegādes un pārdošanas cenas starpību.

12

Valsts ieņēmumu dienests veica E LATS pārbaudi attiecībā uz PVN un secināja, ka šā sabiedrība tieši pārdeva dārgmetālu izstrādājumus kā līdžus, nevis kā lietotas preces. Uzskatot, ka šādos apstākļos nav piemērojams PVN likuma 138. pantā paredztais pašais PVN režīms, Valsts ieņēmumu dienests nolēma noteikt E LATS papildu PVN saistības.

13

Administratīvā apgabaltiesa (Latvija) noraidīja E LATS pieteikumu par šo lēmumu, pamatojot ar to, ka E LATS ir pārdevusi zelta un sudraba izstrādājumus kā līdžus, nevis kā lietotas preces un attiecīgi tai nav pamata piemērot PVN likuma 138. pantā paredzēto peļņas daļas režīmu.

14

Pamatojot savu kasācijas sēdēbu Augstākajai tiesai (Latvija), E LATS tostarp norādīja, ka peļņas daļas režīma piemērošana nevarot būt atkarīga no jautājuma par to, vai tai bija vai nebija zināms par izmantošanu, proti, par tiešpārdošanu vai pārveidošanu, ko pircējs bija veicis attiecībā uz pārdotajām precēm, un ka esot neloģiski uzskatīt, ka juvelierizstrādājumu sagrupēšanas rezultātā tie no "lietotām precēm" būtu pārkvalificējami par "līdžiem".

15

Iesniedzējtiesa uzskata, ka pamatlietā aplūkots preces, kas tika pārdotas vienīgi tieši, lai iegūtu to sastāvā esošos dārgmetālus un dārgakmeņus, ietilpst nevis PVN direktīvas 311. panta 1. punkta 1) apakšpunktā ietvertajās jēdzienos "lietotas preces", bet gan šajā tiesību normā ietvertajās jēdzienos "dārgmetāli un dārgakmeņi". Tā ar uzskata, ka šā tiesību norma nepiešir dalībvalstīm šajā ziņā nekādu rīcības brīvību. Tomēr, iesniedzējtiesas ieskatā, Tiesa vēl nav lūmusi par šādu minētās normas interpretāciju un tās interpretācijai ir izšķiroša nozīme attiecībā uz lietas risinājumu.

16

Šajos apstākļos Augstākā tiesa nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

"1)

Vai PVN direktīvas 311. panta 1. punkta 1) apakšpunkts interpretējams tā, ka par lietotām mantām var tikt atzēti tirgotāja iegādāti lietoti dārgmetāli vai dārgakmeņus saturoši izstrādājumi (kā aplūkojamajā lietā), kuri tiek pārdoti tieši galvenokārt tajos esošajiem dārgmetāliem vai dārgakmeņiem ieguvei?

2)

Ja atbilde uz 1. jautājumu ir apstiprinoša, vai pašreizējā piemērošanas ierobežošana ir nozīme tirgotāja informēšanai par tās pakāpi, kādā nolikumi attiecībā uz lietotajos dērgmetļus vai dērgakmeņus saturošos izstrādājumos esošos dērgmetļus vai dērgakmeņus iegūti vai nozīme ir darījuma objektu vajadzības mērķiem (preču apjomiem, darījuma partnera tiesiskajam statusam u.tml.)?”

Par prejudiciālajiem jautājumiem

17

Ar šiem diviem jautājumiem, kuri ir jāizvērtē kopā, iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai PVN direktīvas 311. panta 1. punkta 1) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka jādziens “lietotas preces” aptver lietotas preces, kuru sastāvā ir dērgmetļi vai dērgakmeņi un kuras tiek pārdošanas, lai iegūtu šos metālus vai šos akmeņus.

18

Saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru, lai interpretētu kādu Savienības tiesību normu, ir jāņem vērā ne vien tās teksts, bet arī tās konteksts un tiesiskā regulējuma, kurā šī norma ir ietverta, mērķi, tostarp šīs tiesiskā regulējuma izstrādāšanas vēsture (spriedums, 2018. gada 17. aprīlis, Egenberger, C-414/16, EU:C:2018:257, 44. punkts).

19

Pirmkārt, attiecībā uz PVN direktīvas 311. panta 1. punkta 1) apakšpunkta formulējumu ir jāatgādina, ka atbilstoši šai tiesību normai “lietotas preces” ir “materiāls kustams pašums, kas ir derīgs turpmākai lietošanai vai nu bez pārveidojumiem, vai pēc remonta un kas nav mēkšlas darbi, kolekciju priekšmeti vai senlietas un nav arī dērgmetļi vai dērgakmeņi, kā tos definējušas dalībvalstis”.

20

No tā izriet, ka, lai prece varētu tikt uzskatīta par lietotu precī šīs tiesību normas izpratnē, tai ir jāatbilst vairākiem nosacījumiem, proti, vispirms tai ir jābūt materiālam kustamam pašumam, pēc tam tai ir jābūt derīgai turpmākai lietošanai vai nu bez pārveidojumiem, vai pēc remonta un visbeidzot tai nav jāietilpst mēkšlas darbu, kolekciju priekšmetu vai senlietu, nedz arī dērgmetļus vai dērgakmeņu kategorijā.

21

Attiecībā uz pirmo un otro nosacījumu ir jāatgādina, ka Tiesa jau ir nospriedusi, ka jādziens “lietotas preces” PVN direktīvas 311. panta 1. punkta 1) apakšpunkta izpratnē neizslēdz materiālu kustamu pašumu, kas ir derīgs turpmākai lietošanai vai nu bez pārveidojumiem, vai pēc remonta un kas ir iegūti no citām precēm, kurās tas bija iekļauts kā sastāvdaļa, un ka “lietotas preces” kvalifikācijai ir vajadzīgs vien tas, lai lietotā prece būtu saglabājusi funkcijas, kādas tai bija, kad tā bija jauna, un lai tādējādi tā varētu tikt atkārtoti izmantota bez pārveidojumiem vai pēc remonta (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2017. gada 18. janvāris, Sjelle Autogenbrug, C-471/15, EU:C:2017:20, 31. un 32. punkts).

22

Attiecībā uz trešo nosacījumu ir jānorāda, ka, lai gan atbilstoši PVN direktīvas 311. panta 1. punkta 1) apakšpunktam mēkšlas darbi, kolekciju priekšmeti vai senlietas nevar tikt kvalificēti kā

“lietotas preces”, tomēr attiecībā uz šiem priekšmetiem, atšķirībā no dārgmetāliem un dārgakmeņiem, var tikt piemērots tirgotāja, kurš ir nodokļa maksātājs, gūtās peļņas daļas aplikšanas režīms, kas veido atkāpi no vispārīgā PVN direktīvas režīma (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2017. gada 18. maijs, Litdana, C-624/15, EU:C:2017:389, 24. punkts).

23

Turklāt ir jākonstatē, ka PVN direktīvas 311. panta 1. punkta 1) apakšpunktā tieši ir minēti dārgmetāli un dārgakmeņi, taču tajā nav nevienas tiešas atsauces uz dārgmetālus un dārgakmeņus saturošiem izstrādājumiem, kas ir derīgi turpmākai lietošanai šīs pašas tiesību normas izpratnē, kā to ir interpretējusi Tiesa.

24

Otrkārt, attiecībā uz kontekstu, kurā iekaujas PVN direktīvas 311. panta 1. punkta 1) apakšpunkts, ir jāatgādina, ka šis 311. pants ir viengais pants 1. iedaļā “Definīcijas”, kas ietilpst PVN direktīvas 4. nodaļā attiecībā uz pašo režīmu lietotām precēm, mēkslas darbiem, kolekciju priekšmetiem un senlietām, un, tā kā šis pašais režīms veido atkāpi no vispārīgā PVN direktīvas režīma, tas tātad var tikt piemērots vienīgi tādā apmērā, kāds vajadzīgs tā mērķa sasniegšanai (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2005. gada 8. decembris, Jyske Finans, C-280/04, EU:C:2005:753, 35. punkts).

25

Tomēr, tā kā nevienā no minētās 4. nodaļas normām nav paredzēti ne dārgmetāli vai dārgakmeņi, ne izstrādājumi, kuru sastāvā ir šādi metāli vai akmeņi, no konteksta, kurā iekaujas PVN direktīvas 311. panta 1. punkta 1) apakšpunkts, nevar izdarīt nekādu secinājumu, kas ļautu konstatēt, kādā apmērā no dārgmetāliem un/vai dārgakmeņiem veidoti izstrādājumi varētu ietilpt jādziņā “lietotas preces” šīs tiesību normas izpratnē.

26

Treškārt, tātad ir jāatsaucas uz mērķi, kuru tiecas īstenot PVN direktīvas 311. panta 1. punkta 1) apakšpunkts.

27

Šajā ziņā vispirms ir jāatgādina, ka minētajā tiesību normā ir ietvertas definīcijas, kas ir piemērojamas attiecībā uz peļņas daļas režīmu, un ka no PVN direktīvas preambulas 51. apsvēruma izriet, ka peļņas daļas režīms ir domāts, lai izvairītos no nodokļu dubultās uzlikšanas un konkurences izkropojumiem attiecībā uz nodokļa maksātājiem lietotu preču, mēkslas darbu, kolekciju priekšmetu vai senlietu jomā (spriedums, 2017. gada 18. maijs, Litdana, C-624/15, EU:C:2017:389, 25. punkts).

28

Turpinot, kā enerģētiskās norādījis savu secinājumu 49.–55. punktā, dārgmetālu un dārgakmeņu izslēgšana no peļņas daļas režīma ir saistīta ar faktu, ka vērtība, kas piešķirama dārgmetāliem un dārgakmeņiem, neizriet vienīgi no to kā izejmateriālu lietderības citu preču izgatavošanai, bet galvenokārt atkarīga no to dabiskās vērtības, kas tiem var tikt piešķirta. Tādējādi, pat neiekaujot šos metālus un akmeņus izstrādājumā, kuram ir paša funkcija, vai nepārveidojot tos šādā izstrādājumā, tiem ir pašiem sava funkcija, proti, būt par dārgmetālu vai dārgakmeņu tirgū realizājamu finanšu vērtību. Turklāt šā dabiskā vērtība nepazūd, jo minētie metāli un akmeņi var būt vairākkārtīgas izmantošanas priekšmets tāpēc, ka šos materiālus var

viegli atgūt un pārvēidot, vienlaikus saglabājot to vērtību.

29

Visbeidzot, no Padomes Direktīvas 94/5/EK (1994. gada 14. februāris), kas papildina kopā pievienotās vērtības nodokļa sistēmu un groza Direktīvu 77/388/EEK – pašreizējais, ko piemēro lietotām mantām, mākslasdarbiem, kolekciju priekšmetiem un senlietām (OV 1994, L 60, 16. lpp.), ar kuru Padomes Sestājas direktīva 77/388/EEK (1977. gada 17. maijs) par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopējais pievienotās vērtības nodokļa sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV 1977, L 145, 1. lpp.), ir ieviests 26.a pants, kura formulējums ir identisks PVN direktīvas 311. panta 1. punkta 1) apakšpunkta formulējumam, likumdošanas vēstures izriet, ka likumdevējs zināms mērķis ir vērtējies minēto pētījumā daļas režīmu attiecināt uz dārgmetāliem vai dārgakmeņus saturošiem izstrādājumiem.

30

Tā Eiropas Komisija priekšlikuma direktīvai (COM(88) 846, galīgā redakcija) bija ierosinājusi minēto režīmu attiecināt uz “izstrādājumiem [...], kuri izgatavoti no zelta vai cita dārgmetāla vai satur dārgakmeņus, ja šo sastāvā ietilpstošo materiālu vērtība nepārsniedz 50 % no šo izstrādājumu pārdošanas cenas”, tādējādi ieviešot nošķirumu starp dārgmetāliem un dārgakmeņiem, no vienas puses, un izstrādājumiem, kuru sastāvā ir šie materiāli, kā, piemēram, rotaslietas, no otras puses.

31

Tomēr, kā enerģētiskās norādījumu 45.–48. punktā, Sestājas direktīvas 77/388 26.a panta galīgajā redakcijā vispār nav atsauces uz izstrādājumiem, kuru sastāvā ir dārgmetāli vai dārgakmeņi, un no pētījumā daļas režīma ir izslēgti vienīgi “dārgmetāli un dārgakmeņi”, un dalībvalstīm ir jādefinē kā saprotami “dārgmetāli vai dārgakmeņi”.

32

Taču, lai gan Savienības likumdevējs tādējādi ir piešķir dalībvalstīm pilnvaras definēt jēdzienu “dārgmetāli vai dārgakmeņi”, saskaņā ar Tiesas judikatūru šādas definēšanas pilnvaras ir ierobežotas ar aizliegumu apdraudēt ne vien pašu Savienības likumdevēja izveidotās atšķirības formulējumu, izmantojot tik plašu definīciju, kā tātātēm jēdzienam “lietotas preces” tātāturu (šajā nozīmā skat. itāļi spriedumus, 2007. gada 28. jūnijs, JP Morgan Fleming Claverhouse Investment Trust un The Association of Investment Trust Companies, C-363/05, EU:C:2007:391, 21. punkts, kā arī 2014. gada 13. marts, ATP PensionService, C-464/12, EU:C:2014:139, 41. punkts), bet arī ar PVN direktīvu īstenojamos mērķus un kopā ar PVN sistēmai raksturīgo nodokļu neitralitātes principu (šajā nozīmā skat. spriedumu, 2014. gada 13. marts, ATP PensionService, C-464/12, EU:C:2014:139, 42. punkts).

33

No tā izriet, ka, lai izstrādājums, kas veidots no dārgmetāliem vai dārgakmeņiem, varētu ietilpt kategorijā “lietotas preces” PVN direktīvas 311. panta 1. punkta 1) apakšpunkta izpratnē, attiecībā uz kurām var tikt piemērots pašreizējais pētījumā daļas režīms, nevis kategorijā “dārgmetāli vai dārgakmeņi”, kuri ir izslēgti no šā pašreizējā režīma, ir nepieciešams, lai šim izstrādājumam būtu bijusi kāda cita funkcija, kas nav tā sastāvā esošajiem materiāliem raksturīgā funkcija, lai tas būtu saglabājis šo funkciju un lai tas būtu derīgs turpmākai lietošanai vai nu bez pārveidojumiem, vai pēc remonta.

34

Turpretim, ka ģenerālvokāts norādījis secinājumu 72. punktā, ja izstrādājumam nav citas funkcijas, kas nav tā sastāvā esošo materiālu dabiskā funkcija, vai ja tas nespēj pildīt šādu citu funkciju, attiecīgajam izstrādājumam nevar tikt piemērots pašais peķas daļas režīms, jo tas vairs neatrodas tajā pašā ekonomiskajā apritē un tā vienīgā lietderība būs tikt pārveidotam par jaunu izstrādājumu, kurš nonāks jaunā ekonomiskajā apritē, kā rezultātā pazūd dubultas nodokļu uzlikšanas risks, kas ir peķas daļas režīma ieviešanas pamats.

35

Starp tiem elementiem, kuri ir jāņem vērā, lai konkrētā gadījumā noteiktu, vai tālāk pārdošana precei ietilpst "lietotu preču" vai "dārgmetālu un dārgakmeņu" kategorijā, ir visi objektīvie apstākļi, kādos noticis tālākpārdošanas darījums. Proti, kā izriet no Tiesas judikatūras, PVN direktīvā ietvertajiem jēdzieniem ir objektīvs raksturs un tie tiek piemēroti neatkarīgi no attiecīgo darījumu mērķiem un rezultātiem (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2006. gada 6. jūlijs, Kittel un Recolta Recycling, C-439/04 un C-440/04, EU:C:2006:446, 41. punkts).

36

Tādējādi tādā elementu kā ar nodokli apliekamās personas, kura piedalās darījumā, nodoma ņemšana vērā ir – neskarot izņēmuma gadījumus – pretēja kopējās PVN sistēmas mērķiem nodrošināt tiesisko drošību un sekmēt PVN piemērošanai vajadzīgos pasākumus, ievērojot attiecīgo darījuma objektīvo raksturu (spriedums, 2006. gada 6. jūlijs, Kittel un Recolta Recycling, C-439/04 un C-440/04, EU:C:2006:446, 42. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

37

Turpretim, ka ģenerālvokāts ir norādījis secinājumu 78. un 82. punktā, tādēļ elementi kā attiecīgo izstrādājumu noformējums, šo izstrādājumu vērtības noteikšanas metode un rēķinu sagatavošanas metode, proti, nosakot cenu kopā (daudzums/svars) vai atsevišķi vienam izstrādājumam, ir objektīvas iezīmes, kuras var tikt ņemtas vērā.

38

Šajā ziņā ir jāpiebilst, ka, tā kā nodokļa bāzei, kas ir noteikta atbilstoši peķas daļas režīmam, ir jāizriet no grāmatvedības uzskaites, kura ļauj pārbaudīt, vai ir izpildīti visi šā režīma piemērošanas nosacījumi (spriedums, 2017. gada 18. janvāris, Sjelle Autogenbrug, C-471/15, EU:C:2017:20, 43. punkts), tirgotāja, kas ir nodokļa maksātājs, grāmatvedības uzskaitē un tai pievienotie rēķini var – neskarot izņēmuma gadījumus – sniegt objektīvu informāciju par attiecīgo darījumu un pārdotajiem izstrādājumiem.

39

Ēmot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, uz uzdotajiem jautājumiem ir jāatbild, ka PVN direktīvas 311. panta 1. punkta 1) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka jēdziens "lietotas preces" neaptver lietošanā bijušas preces, kuru sastāvā ir dārgmetāli vai dārgakmeņi, ja šīs preces vairs nespēj pildīt savu sākotnējo funkciju un ir saglabājušas vienīgi šiem mērķiem un šiem akmeņiem raksturīgo funkciju, kas ir jāizvērtē iesniedzējtiesai, ņemot vērā visus objektīvos apstākļus, kuriem ir nozīme katrā konkrētajā gadījumā.

Par tiesāšanas izdevumiem

Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēti pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (desmitā palāta) nolēmj:

Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopājo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 311. panta 1. punkta 1) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka jādziens "lietotas preces" neaptver lietošanā bijušas preces, kuru sastāvā ir dārgmetāli vai dārgakmeņi, ja šīs preces vairs nespēj pildīt savu sākotnējo funkciju un ir saglabājušas vienīgi šiem metāliem un šiem akmeņiem raksturīgo funkciju, kas ir jāizvērtē iesniedzējtiesai, ņemot vērā visus objektīvus apstākļus, kuriem ir nozīme katrā konkrētajā gadījumā.

Levits

Borg Barthet

Biltgen

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2018. gada 11. jūlijā.

Sekretārs

A. Calot Escobar

Desmitās palātas priekšsēdētājs

E. Levits

(*1) Tiesvedības valoda – latviešu.